

Warto wiedzieć (3) piłka nożna 5-osobowa niewidomych

Data publikacji: 20.06.2018 10:35

Sport w życiu osób niepełnosprawnych spełnia niezwykle istotną rolę. Poza aspektem zdrowotnym równie ważne okazuje się poczucie przynależności do grupy, wyjście z domu i otwarcie się na nowe możliwości. Często okazuje się, że z czasem sport staje się nowym pomysłem na życie. Dyscyplin sportowych uprawianych przez niepełnosprawnych jest wiele. Jedną z nich jest piłka nożna 5-cio osobowa niewidomych.

fot.: Pixabay.com

Dyscyplina ta przeznaczona jest dla osób niewidomych i niedowidzących. Początki tej konkurencji datowane są na lata 60. i 70., a miejscem, gdzie grano w „blind football”, była Ameryka Południowa. W Brazylii niewidomi i niedowidzący studenci rywalizowali w grze zwanej „goal to goal”, grając plastikową butelką, do której wrzucone były kamienie, dzięki czemu zawodnicy mogli ją słyszeć.

Zasady piłki nożnej osób niewidomych.

Mecz trwa dwa razy po 25 minut. Boisko mierzy 20 metrów szerokości na 40 metrów długości. Liczba zmian jest dowolna, można ich dokonywać w dowolnym czasie, jak np. w hokeju na lodzie. Każda z reprezentacji ma możliwość wzięcia jednogminutowej przerwy w każdej połowie. W razie remisu w podstawowym czasie gry, nie ma dogrywki. Każda z drużyn wykonuje wówczas po trzy rzuty karne. Jeśli po pierwszej serii nie zostanie wyłoniony zwycięzca, wykonywane są następne kolejki, do skutku.

Każdą drużynę reprezentuje czterech zawodników w polu z niepełnosprawnością narządu wzroku plus bramkarz, który jest osobą widzącą. Aby wyrównać szanse (udział biorą zawodnicy z różnymi dysfunkcjami wzroku), podczas meczu zawodnicy z pola mają zasłonięte oczy.

Jedynymi osobami widzącymi są na boisku bramkarze. Nie mogą oni poruszać się i interweniować dalej niż w obrębie specjalnej strefy przed bramką – czegoś w rodzaju pola bramkarskiego (ang. goalkeeper area). Jest to prostokąt o wymiarach: 2 metry długości na 5 metrów szerokości. Jeżeli bramkarz opuści to pole (np. postawi stopę za linią pola bramkarskiego, dopuści się interwencji poza tym polem), arbiter odgwizduje faul i dyktuje rzut karny.

Bramkarz w piłce nożnej osób niewidomych pełni rolę „nawigatora”. Jest odpowiedzialny za kierowanie linią obrony – podpowiada, gdzie znajduje się rywal, ustawia obrońców przy stałych fragmentach gry w okolicach pola karnego, kieruje graczami. Co ciekawe, bramkarz taki może być byłym profesjonalnym golkipierem, który zakończył karierę i nie gra od co najmniej pięciu lat.

Charakterystycznym elementem piłki nożnej osób niewidomych jest piłka, którą grają zawodnicy. Ma w środku specjalny dzwoneczek, który pozwala piłkarzom lokalizować ją. Obwód piłki to 60-62 cm, a waga 510-540 g. Uszkodzenie piłki skutkuje przerwą w grze i wymianą jej na nową. Podczas gry zawodnicy krzyczą hiszpańskie „Voy!”, co znaczy „Idę!”. Jeśli zawodnik znajduje się w pobliżu piłki (przyjmuje się odległość około trzech metrów), prowadzonej przez rywala lub nie znajdujące się pod niczyją kontrolą, zobowiązany jest głośno i wyraźnie oznajmić w ten sposób, że jest w jej pobliżu. Brak sygnalizacji potraktowany jest przez arbitra jako faul, którego następstwem jest rzut wolny. Gracz, który znajduje się w posiadaniu piłki, nie musi komunikować swojej pozycji. Niezbędne do prowadzenia płynnej gry jest wsparcie ze strony przewodników. Kierują oni graczami poprzez komendy głosowe, których celem jest jak najlepsze poprowadzenie swych piłkarzy. Każdy zespół posiada trzech przewodników, którzy odpowiedzialni są za poszczególne strefy boiska – obrony, pomocy (środkową) i ataku – które na boisku podzielone są liniami. W strefie obrony graczami kieruje bramkarz, w pomocy – przewodnik ustawiony przy linii bocznej boiska (zazwyczaj trener), a ataku – przewodnik ustawiony za bramką rywala. Ten ostatni podpowiada również w chwili,

gdy jego drużyna wykonuje rzut wolny, różny lub karny. Jego zadaniem jest wtedy kilkukrotne uderzenie w lewy i prawy słupek bramki oraz oznajmienie głosem, gdzie znajduje się środek bramki.

Dyscyplina ta od 2004 roku jest dyscypliną paraolimpijską i czterokrotnym mistrzem igrzysk osób niepełnosprawnych jest drużyna Brazylii.

Andrzej Koenig